Quelle: http://manuscripta.at/?ID=30277
Copyright: Heiligenkreuz, Zisterzienserstift

Accipiuntur g̃ hu gradus diuersoꝝ opum ad cul
tum diuinū ꝓfectus. ⁊ nullus inuis g̃ssū fugere
potest. nisi fuerit sicē sepe restan sum. ci adiuto
rio ꝓuocatus. Sicenī psalmi graphus in illo me
die ꝓfectionis g̃ dū loquitur dicens. Nisi dñs edi
ficauerit domū inuanū laborant qui edificant
eam. Quod adiutoriū ñ modo miles. cum etiam
illi quos facere unte roborant auctoritas. nugi
ter inquiunt. ad hoc quod suis desideriis spi
ritalis pinebat alacres pueneruntur. Iam si ad
martyrium mens accensa ē. hui adiutorii opē
poposcerit martyr ut uincerer. Si ieiunii obser
uantiam ad hiberi studuit. ut abeo fortaretur
afflictus ē. Si castitatis arcus seruare noluitam
pollutos. ut ab illo munireturorant. si post ig
norantiam penitendo ꝓ uerii desiderauit. ut ab eo
nichomin̄ subleuaretur cū lacrimis flagitauit.
Siquid opis dom exercere eꝝ quis piam medita
tus ē. ut ab hoc adiutorio iuuaretur: expetit.
P hos g̃ scale hui ascensus tam difficiles. tamq;
excelsos. tam arduos. cum sint diuersi. adiutū
tū dñm p hui adiutorii opē ascendūtur. sicēeo
semp ille poscendus. ille quarendus. ille inuocā
dus erit. ut quod debono meus ꝓcipit. adiutorio
suo ipse ꝓficiat. de quo ⁊ nobis sine fine oportet
dicē adiutorium nr̄m in nomine dñi qui fecit
celum ⁊ terrā. Sicē ille beatissim̄ de quo nē nobis
futurus est sermo. quum diuersas temptatio
nes. ⁊ crucis sēli semp hui adiutorii munū
expetit. Fuit ap̄ insulam uindunitā urbis
nāntice uir egregie sēctatis. Fiardus nomi
ne reclusus. dicimus una parum addificatio
nem celē dicere delectat animo. q ignoro si ab
aliquo sit sēpta. Hic ab infantia sua semp cō
deuotus fuit. atq; pudicus. factus auē uir sem
p indi laudib; semp in oratione. semp in uigilius
degrium. victus nec essarius ꝓpis manib; exige
bat arcta. ⁊ sunopa uiteriteliquos ꝓparet. nū
q ab oratione cessabat. quod uicinis aut extra
neis. ut mos rusticoꝝ habet ridiculum erat.

narro incipit

Quodam ꝓ Verodie dñi cum reliquis
insegerem culmis incisis manipulos
colligaret. exam̄ miserabilium
atq; seuarū muscarii quas uulgo uespas uo
cant reprimit. Cumq; acerrime messores emis
sis aculeis lacerarent. undiq; ēcueniunt messem.
locum illū in quo hec adunate erant transiliunt.
atq; irridentium beati fiardii allocuntur do
lose dicentes. Venit benedictus. uenit religi
osus. qui orat ñ desinit. qui crucē auribus ⁊
oculis semp imponit. quinuis triceris sunt salu
taria uexilla p̄mitit. ipse metat. sup eam ip
se cū sua oratione interseat. Tunc quasi ad ostilio
nē dñice ictus hec uerba suscipiens. pulsat

terre oratione fudit ad dñm. ⁊ accedens facto
desup signo crucis ait. Adiutorium nr̄m
in nomine dñi. qui fecit celū ⁊ terrā. Ad hanc
eius orationē festim omnes uespe se infra an
trū unde egresse fuerant abdiderunt. Ille ū
ad spectaculum omnium messem desup illesus
expedit. quod ñ sine miraculo irridentib; fuit.
eo quod dñs in se spantē ad fusionē eoꝝ sic dig
natus fuerit roborare. Denuq; p hec cum in ar
bore ꝓquadā necessitate ascendisset. subito colli
so subpedib; ramo ruere cepit. cadensq; deo ritū
p singulos quas percurrebat ramos ab̄ beatissimum
nomen inuocabat dicens. Xpe omnipotens salua me.
Cumq; puenisset ad terras. nichil ē nocitū. ⁊ ait
semp adiutorium nr̄m in nomine dñi qui fe
cit celum ⁊ terram. His ⁊ alis similib; animat.
cepit infra secreta cordis tacitus cogitare dicens.
Sicut ab̄ ⁊ inuocamo nominis eius atq; adiutori
um postulatum. ab eo tantam potentiā habet hab
ut aspera quecq; mundi deuincat. periculosa obruat.
temptationū ira depellat. ⁊ omnia quecunq; sunt
seli hui oblectamenta p nichilo reputata fastidi
at. quid in ⁊ mundo ñ ut relictis omnib; que
eius sunt inilli uacare soli ad ceā obsequius.
eius nominis in uocatione apiculus cum salua
tus in iquis. Egressus ab hospicio suo oblit
parentes ⁊ patriam heremū petit. ne in seclo habitan
ti impedimentū aliqd deo oratione mundi sollicitu
do oferret. Ipse quoq; abbas abandus qui qndā
regis choraru minister fuit. penitentiam acci
pientes. quindo intensim nāntici territorii in
sulam sunt agressi. habebant hui secum ⁊ secun
dellū diaconū. Abbas ū ablata de altaro dñi ma
nu ab insula discedens. ad monasteriū redit. nec
multo p occultis cautis gladio pempt ē. Sēs ū fi
ardus cum secundello diacono insup dicta insu
la stetit immobilis. habebat tam interq; eoꝝ ꝓpam
cellulam s̄ pedil ase postam. Cumq; strenuus in
oratione p̄sisteret. nocte secundello diacono ap
parut temptator in specie dñi dicens. Ego sū
ē quem cotidie deprecaris. nā enim sēs effectus es.
nom̄ tuum in libro uite cum reliquis sceis meis
asēpsi. egū ē tē abbac in sula. ⁊ ade fac santita
tes in ipso. His ille illect decepionib; discessit
ab insula. nec socio nunciauit. cū eum in firmus
in nomine ā manus imponeret sanabantur.

Regressus hic post multum tēp
ad insulam. uenit ad locum eum
uana glā dicens. Ab hi extra insu
lam. ⁊ iruens multas in ꝓlis feci. Cumq; interri
tus ille interrogaret quid ē hoc uellet. cuncta
gesserat simpliciter pandit. At senior obstu
pescens. suspiransq; ⁊ lacrimansait. Ve nobis.
inquam hui audio temptatore delusus es. Vab